

ที่ บร ๐๐๑๙(อกส.จ.)/ว ๕๒๐๒

ถึง อำเภอทุกอำเภอ

พร้อมหนังสือฉบับนี้ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับจังหวัด จังหวัดบุรีรัมย์ ขอส่งบทความกฎหมายนำรู้ เรื่อง การบังคับคดีโดยวิธียึดทรัพย์ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเป็นความรู้ และถือเป็นข้อปฏิบัติในการดำเนินงานต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารแนบ

สำนักงานเลขานุการ (อกส.จ.บุรีรัมย์)

โทร. ๐ ๔๕๖๖ ๖๙๐๑ (มท.) ๓๗๑๕๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๖ ๖๕๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_buriram@cdd.mail.go.th

(นางสาวอรพรรณ กัดโกนา ตำแหน่ง นิติกร โทร ๐๙ ๗๓๑๒ ๐๐๐๙)

เศรษฐกิจฐานรากมั่นคงและชุมชนพึ่งตนเองได้
ภายในปี ๒๕๖๕

Change for Good

การบังคับคดีโดยวิธี

“ยึดทรัพย์”

เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จนเป็นเหตุให้ต้องถูกฟ้องร้องดำเนินคดี หลังจากศาลมีคำพิพากษาแล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาให้แก่กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอีก แน่แน่นอนว่า ต้องเข้าสู่กระบวนการบังคับคดีโดยการยึดทรัพย์และอายัดทรัพย์ แล้วการยึดทรัพย์คืออะไร สามารถยึดอะไรได้บ้าง ขึ้นตอนเป็นอย่างไรเราไปติดตามกันเลยจ้า

การยึดทรัพย์สิน คือการเอาทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาไว้ในความดูแลและรักษาของ เจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อดำเนินการตามกฎหมายให้บรรลุผลตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลและในการบังคับคดี โดยการยึดทรัพย์ของลูกหนี้นั้น เจ้าหนี้เองต้องเป็นผู้นำยึด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๙๘ บัญญัติว่า “เจ้าพนักงานบังคับคดี จะยึด อายัด หรือขายเฉพาะบรรดาทรัพย์สินที่เจ้าหนี้อ้างว่าเป็นเจ้าของ การยึด ทรัพย์สิน เป็นหน้าที่ของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาต้องสืบให้ทราบว่ามีทรัพย์สินอะไรบ้าง อยู่ที่ใด ผู้ใดครอบครอง ทรัพย์สินนั้น ซึ่งหากทรัพย์สินนั้นเป็นของลูกหนี้ตามคำพิพากษาย่อมนำยึดได้”

ตัวอย่างเช่น น้องนายลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาย่อมมีสิทธิร้องขอให้บังคับคดีโดยหากเป็นหนี้เงิน เจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิ นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานำออกขายทอดตลาดเพื่อเอาเงินมาชำระหนี้ได้ และการบังคับคดีนั้นต้องอยู่ในบังคับของมาตรา ๒๘๔ ด้วย ซึ่งมาตรา ๒๘๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เว้นแต่จะได้มี กฎหมายบัญญัติไว้ หรือศาลจะได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ห้ามไม่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา เกินกว่าที่พอจะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาพร้อมทั้งค่าฤชาธรรมเนียมในคดีและค่าธรรมเนียม ในการบังคับคดี อนึ่ง ถ้าได้เงินมาพอจำนวนที่จะชำระหนี้แล้ว ห้ามไม่ให้เอาทรัพย์สินที่ยึดออกขายทอดตลาด หรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่น” แต่หากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่สามารถสืบค้นและหาหลักฐานความเป็นเจ้าของทรัพย์สินอื่น ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้ ยกเว้นแต่ทรัพย์สินที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษานำยึด เช่น ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ที่พิพาทเพียงอย่างเดียว จนกระทั่งถึงวันที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษานำยึดทรัพย์สินดังกล่าวเป็นเวลาเกือบจะครบกำหนด ระยะเวลาสิ้นสุดแห่งการบังคับคดีแล้ว ถึงแม้ทรัพย์สินที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษานำยึดจะมีมูลค่าสูงกว่าจำนวนหนี้ ตามคำพิพากษาย่อมมาก ก็ไม่ใช่ข้อห้ามถึงขนาดที่จะทำให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่มีสิทธินำยึดเพื่อการบังคับคดี เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาย่อมใช้สิทธิที่มีอยู่โดยชอบด้วยกฎหมาย ด้วยการชี้หรือแจ้งยืนยันให้เจ้าพนักงานบังคับคดี ยึดทรัพย์สินดังกล่าว และเจ้าพนักงานบังคับคดีก็ต้องยึดทรัพย์สินดังกล่าวตามที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาชี้ให้ยึด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๑๓/๒๕๕๙)

แน่นอนที่สุดเลยว่าการบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์ ย่อมสร้างความหนักใจให้กับทั้งกับลูกหนี้และเจ้าหนี้ และไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้นกับตัวเอง การสร้างวินัยให้กับตนเอง รักษาสิ่งจะ มีความรับผิดชอบคือสิ่งที่สำคัญที่สุด ที่จะสามารถรักษาทรัพย์สินที่เราหาอย่างเหนียวแน่นไว้ได้ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวเมษยา ชูวงศ์สวัสดิ์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

ผู้เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน